

ringsraadet vil tage billigt Hensyn til de Kvinder, som komme ind under denne Paragraf, og saa ofte som muligt stille det paagældende Beløb til deres fri Raadighed, men det forekommer mig, at det ser lidt ilde ud, at Kvinder, der ere saa selvstændige, at de søge deres Erhverv ad denne Vej — det være som Sygeplejersker, Kahyts- og Restaurationsjomfruer osv. — skulle stilles jevnstids med umyndige Personer.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 45 om Lovens Ikrafttræden følger jeg mig fuldstændig tilfredsstillet ved den højtærede Indenrigsministers Udtalelse. Jeg havde det Indtryk, at det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) noget misforstod Ministeren, og at denne netop sagde, at der vilde blive spurgt Fællesrepræsentationen for dansk Søfart, om den var færdig med sine Overvejelser, og om der fra dens Side var noget at indvende imod, at Loven traadte i Kraft, f. Eks. den 1. Januar 1906.

En rent formel Bemærkning kunde jeg ønske at gøre. Der er gjort en forbausende rigelig Anvendelse af Kursivskrift i dette Lovforslag og, som det forekommer mig, en forbausende planløs Anvendelse. Jeg ved ikke, om det er, fordi Koncipisten har haft et Indtryk af, at et eller andet Sted kan være vanskeligt at forstaa, og gerne har villet hjælpe paa det. Jeg kunde bedre forstaa Anvendelsen af spærret Skrift paa den Maade, at der i hver Paragraf blev fremhævet det, som antydede Paragraffens Indhold; men Anvendelsen forekommer mig — som sagt — at være ganske planløs. Ser man f. Eks. paa § 19, som er lige at gaa til, og som kun bestemmer, at „indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfælde, tilkommer der de efterladte efter den afdøde . . . en Pengesum“, hvorfor saa fremhæve „Døden“? Det er dog saa let at forstaa, at indtræder Døden, faa de efterladte en Pengesum — ogsaa dette sidstnævnte Ord er sat med Kursivskrift. Ser man paa f. Eks. det vigtige Lovforslag, som lige er blevet fremlagt; Lovforslaget om Køb, der udmærker sig ved at være overordentlig let læseligt, vil man neppe deri finde Anvendelse i en eneste Paragraf af dette fremhævede Tryk. Hvis Lovforslaget kommer i Udvalg, og

der stilles andre Ændringsforslag til det, vil jeg henstille, at man prøver paa at faa dette, som jeg finder ser ilde ud, fjernet. Det kan være behageligt at have det under Udvalgsbehandlingen, men i en færdig Lov synes jeg ikke, det ser godt ud.

Sluttelig skal jeg — det er maaske lidt tidligt at erindre om det — minde om, at da vi nylig forhandlede om Konsulatafgiftens Ophævelse, blev det fra en Side sagt, at nu blev der lagt ny Byrder paa Skibsfarten. idet denne Lov om Søfolks Ulykkesforsikring var under Opsejling. Men fra anden Side blev der sagt: Den have vi ikke endnu, den behøve vi ikke at regne med her. Efter de Udtalelser, der ere faldne her, tør vi altsaa gaa ud fra, at vi have den i Løbet af kort Tid, og jeg maa da have Lov til at minde om, at Skibsfarten ikke har faaet nogen Kompensation i Konsulatafgiftens Ophævelse, den er kun nedsat til det halve. Jeg udtaler allerede nu Ønsket om, at det ikke varer alt for længe, inden Finanserne tillade, at Resten af Konsulatafgiften bortfalder.

C. C. Andersen: Jeg ønsker at bringe min Tak for det foreliggende Lovforslag, hvis Gennemførelse i lang Tid er bleven imødeset med stor Længsel fra Søfolkenes Side. Det maa ogsaa erkendes, at Søfolks daglige Virksomhed rummer megen Fare, og at der ofte foraarsages dem store Ulykker. Det er derfor et fuldt berettiget Krav, naar de ønske at komme med ind under Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser. Jeg maa imidlertid beklage, at det foreliggende Lovforslag ikke omfatter alle Søfolk. Det udelukker saaledes alle dem, der beskæftiges paa Fartøjer under 20 Tons. Jeg ser rigtignok af Lovforslagets Motiver, at Regeringen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og at den mener gennem en Udvidelse af Loven af 3. April 1900 at kunne faa Søfolk, som beskæftiges paa saadanne mindre Fartøjer, ind under denne Lov. Det kan meget godt være, at det er den mest praktiske Maade at ordne dette Forhold paa, at faa disse Arbejdere dragne ind under Loven af 3. April 1900. Hvad der særlig ligger mig paa Hjerte er, at man, for saa vidt man vil gaa til denne Ord-